

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1891

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sînt rugați a ne comunica eventual prelîngă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonatori vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în care li-s'a trimis țiarul până acuma.

Administrațiunea țiarului

„Tribuna“.

Minciuna erigată în princip.

II.

Articolul lui „Pester Lloyd“ conține atâtea neadevăruri și e scris cu atîta ignoranță și rîutate, încât noi, dacă am voi să combatem toate afirmările mincinoase ale acestui țiar, am trebui să ne oprim la fiecare cuvînt, la fiecare frază. Deși vedem, că articolii noștri sînt urmăriți cu multă atențiune și cu tot atîta reavoință de biroul de presă maghiar, totuși nu ne demitem la o polemică față cu asemenea aserțiuni mincinoase deposite în coloanele organului guvernamental. Ori-ce om ne-preocupat, cetînd acest articol al lui „Pester Lloyd“, va primi din primele șire chiar convingerea, că peana ce le-a scris a fost muiață în venin, că ea a fost purtată de un slujbaș șovinist, căruia îi lipsesc și cele mai elementare cunoștințe istorice, etnografice, sociale și politice despre Români, și că scopul acelor șire nu poate să fie scrutarea adevărului, ci tendența de a presenta neamul românesc drept un neam de oameni ticălos, care numai „sub scutul culturii maghiare“ a putut să se ridice la un grad oare-care de civilizațiune.

Abstracție făcînd deci dela singuraticele casuri citate în acest articol al lui „Pester Lloyd“, chiar tesa în sine, că puțină cultură a Românilor s'a putut desvolta numai la adăpostul Maghiarilor, e atît de monstră, încât nouă

ni-s'ar părè când ne-am hotărî să vedim contrarul, că ne hotărîm să vedim, că 2 cu 3 nu fac 6, ci 5.

Că „domnirea romană s'a stîns irevocabil la anul 106 d. Chr.“, că Români pentru aceea nu sînt „de origine dacică“, fiindcă „au venit din Balcani“ și asemenea „descoperiri noue“ istorice dispar cu desăvîrșire prelîngă absurditățile și minciunile ce le presentă despre anii 1840—90 d. Chr. Întreaga istorie culturală a Românilor se falsifică prin date greșite, prin concepte neclare, prin denaturări tendențioase și prin minciuni. Când de exemplu a fost vr'odată „Român“ și „Slav“ concepte identice? Când au înființat Români „sub scutul principilor ungari“ prima tipografie română? Primele începuturi ale civilizațiunii și culturii române, în ori-ce perioadă al veacurilor s'ar căuta ele, nimenea dintre Români, nici dintre străini nu le-au pus până acum în nici un fel de legătură cu cultura maghiară, da decum să se afirme, că ele s'au făcut „sub scutul culturii maghiare“. Maior, Clain și Șincai au fost ei inspirați de cultura maghiară și sub „scutul“ ei au lucrat? Ignoranța aceasta tendențioasă e întrecută prin obrăncia rîutăcioasă de a pune existența și numărul școalelor noastre primare, medii și seminare, pe care sîntem necesitați a le apăra în fiecare zi în contra „culturii maghiare“, între acele instituțiuni de cultură românesce, care s'au înființat la adăpostul și sub scutul domnirii maghiare! Lupta crâncenă ce sîntem necesitați a o purta astăzi în era civilizațiunii și în mijlocul Europei tocmai pentru a ne păstra aceste institute naționale de învățămînt, ridicate din sărăcia noastră și cu sudoarea noastră proprie, este, credem, cea mai elatantă dovadă pentru ori-șit cine despre infamia, cu care e persecutată sub stăpînirea maghiară cultura națională română. Ceea-ce s'a făcut „sub scutul culturii maghiare“ pentru civilizațiunea și cultura Românilor o spun prelîngă acele lupte țilnice faptele rușinoase, că guvernul maghiar n'a dat voe Românilor caransebeșeni, nici celor aradani, ca din fondurile lor proprii să-și ridice licee sau gimnasil, că același guvern prin mijloace forțate și în contra voinței cerurilor interesate și în contra voinței manifestate de poporul român, două din gimnasiile române, la care nici statul, nici Maghiarii nu contribuiesc nimic pentru susținerea lor, le preschimbă din institute românesce în institute maghiare. Toate aceste și multe altele sînt fapte, îndeplinite țiu în ameața mare și „sub scutul culturii maghiare“.

Dar' obrăncia oficiosului jidano-maghiar prin aceasta nu și-a ajuns culmea. Înotînd mereu în minciuni ajunge a pune „Asociațiunea“ noastră transilvană în rînd cu „Kultur-egylet“-ul maghiar și mai spune totodată în grabă o altă minciună, că adevăra adevăra adevăra „Asociațiunii“ avem să o mulțumim „marinimiei“ maghiare! N'avem trebuință, așa credem, a dovedi, că 2 cu 3 nu fac 6, și n'avem trebuință a arăta, că deosebirea între „Asociațiunea“ noastră și „Kultur-egylet“-ul maghiar este aceeași, care există între un miel și între un lup; n'avem trebuință a dovedi în special, că poporul maghiar nu numai că n'a contribuit nimic la averea mică a „Asociațiunii“, ci decînd am ajuns „sub scutul culturii maghiare“ am trebuit să ne păzim ca ochii și pe această instituțiune culturală, pentru-ca ea să nu fie înghițită de molochul maghiarisării.

Alături cu această minciună stă minciuna nu mai puțin obrăncă, că „guvernul maghiar a lăsat pădurile năsăudene în valoare de un milion pentru scopuri de instrucțiune române“. Memoriul Românilor năsăudeni către împăratul, prezența îndelungată a unui comisar regecesc despotice în părțile năsăudene, a cărui activitate s'a terminat cu desbrăcarea gimnasiului român de caracterul seu național și confesional, sînt fapte, care lovesc în față pe minciinosul obrăncic.

Să urmărim afirmările oficiosului și pe terenul politic? Să ne ocupăm acum de cestiunea, dacă noi Români am fost cîndva bine situați politicesce, cînd Maghiarii au purtat cărma în patria noastră, și nu ne-am manifestat nicicînd nemulțumirea noastră? Noi credem, că dela adunarea de pe Cîmpul Libertății până la cele trei-deci-și-una de adunări ale Românilor din estan ne dispensează dela ori-ce răspuns.

N'avem să perdem multe cuvinte nici asupra situațiunii Românilor din țările supuse coroanei Sfîntului Ștefan față cu Români din regat. Ajunge, ca să ne provocăm la faptul, că an de an trec mii și mii de Români de aici și se stabilesc dincolo. Bărbați, care și-au făcut studiile complet, alături cu meseriașul, comerciantul și cu poporul incult dela sate, cu toții își părăsesc vatra strămoșească, și se duc într'o țeară străină, de unde nu se mai întorc. Acest fapt vorbește mai elocuent decît ar pute vorbi un șir nesfîrșit de argumente, prin care am pute combata ignoranța și minciuna intrupate deodată în oficiosul maghiar.

Publicînd aceste minciuni „Pester Lloyd“ își dă aerul ca-și-cînd ar fi fost inspirat de scrierea citată a lui Moldován Gergely. Dacă într'adevăr e așa și cercurile guvernamentale le vine la socoteală a folosi și a răspîndi informațiunile, ce le dă un renegat în interesul seu egoist, noi Români nu putem avè nimic în contră. Demult poporul român a încetat a numera pe Moldován Gergely ca făcînd parte din neamul seu, dacă preste tot a aparținut vre-odată acestui neam. Prin urmare Moldován Gergely nici de buruiănă politică nu se mai poate considera, căci el a crescut și s'a desvoltat pe pămîntul gunoit al șovinismului maghiar.

Dacă acest Moldován Gergely crede a face servicii bune stăpînilor sei, cînd îi seduce a susține cauza lor cu asemenea argumente, nouă Românilor n'are să ne strice. „Kolozsvár“ alături cu soții sei vor afla în urmă cauzele pentru-ce Maghiarii sînt atît de discreditati în străinătate. „Amicul“ lor, „Românul“ Moldován Gergely ajută voinicesce indirect la discreditarea Maghiarilor prin asemenea scrieri precum e și articolul din „Pester Lloyd“. Un renegat nici că poate aduce în sfîrșit alte servicii decît păgubitoare pentru națiunea, care l'a primit în sinul seu.

Înainte de a încheia cu observările noastre, nu putem ca să ne scoatem la iveală o împregiurare remarcabilă. În toată lumea civilizată guvernele a duor state, ce trăsesc în raporturi amicale, se străducesc a arăta felul acestor raporturi și prin atitudinea presei, care se inspiră de guvernele respective. Acest obicei, altcum firesc, se observă în toată lumea. Vedem chiar, că „sălbatica“ Românie scie să-și păzească presa sa oficioasă a publica sciri și articoli, care ar pute fi supărătoase pentru cercurile noastre guvernamentale. „Pester Lloyd“, un organ oficios de primul rang, nu numai că lovesce în Români, dar' lovesce în România și — o spune expres — în România oficială, pe care o învino-vătesce cu fel de fel de fapte, care dacă ar fi adevărate, ar trebui să excludă ori-ce raporturi amicabile între România și Ungaria. Considerînd, că „faptele“, pe care organul guvernului maghiar le aruncă cu atîta bătărănie în fața României oficiale, sînt scoase din „sacul cu minciunile“ fără fund, credem, că și din acest punct de vedere articolul din cestiune ar merita oare-care atențiune.

Mulțumita studenților slovacesci „Pester Lloyd“, ultimul număr de ieri dimineața, cuprinde între telegrame și pe cea următoare din Praga dîto 20 Aprilie n.: „Politik“ publică următoarea telegramă din Viena: „Pentru apărarea vigorosă a adevărului și a dreptului înaintea tribunalului lumii civilizate în contra brutalității comise față cu poporul nostru, *Junimea academică slovacă din Viena* exprimă redacțiunii țiarului „Politik“ mulțumita sa cea mai călduroasă“.

Interesant e a vedè, că „Junimea studioasă academică slovacă“ își are sediul în — Viena.

Politica șovinistă încă și în Academie! Academia maghiară, secția ei economică, a avut Lunia trecută o ședință, în care *Kubinyi Károly* a ținut o prelecțiune despre „Stările economice și culturale din comitatul Árva“. Eată ce, după „Pester Lloyd“, a țis între altele conferențiarul „academic“:

Trecînd la cestiunea naționalităților conferențiarul observă, că catolicismul e purtătorul ideii naționale maghiare, precînd preoții și învățătorii evanghelici (luterani) răspîndesc doctrinele panslaviste. Într'aceasta ei nu puțin sînt spriginii de presa panslavistă, care dă cetitorilor sei veninul urei de naționalități în dose mici, nebătătoare la ochi, căte odată și în dose mai mari, precum se vede din receptul ce urmează, care a apărut cu câțiva ani mai înainte într'o asemenea fosie și de atunci circulează în cele mai diferite variațiuni. Receptul, subscrib de un „*Narodny Olajkar*“ (neguțator național de ulei) și străcurat și în o carte de cetire, este următorul: 1. Cine își va ridica glasul seu contra fostei „*Matica*“, sau o va batjocori, acela e inimicul tîu și tu păzesce-te de el. 2. Cine pe timpul existenței „*Maticii*“ a fost un om independent (preu, învățator, notar, solgăbiru, avocat s. a.) și n'a fost un membru al ei, acela n'a fost și nici nu este nici astăzi încă amicul tîu. 3. Cine nu regretă, că gimnasiile slovacesci sînt închise; cine se exprimă în mod aprobător, că ele au fost închise, acela e dușmanul tîu principal. Tu scii, că trebuie să te păzesci de el. 4. Cine trăsesc între Slovaci și în loc de cărți și țiare slovacesci ține alte cărți și țiare e sigur dușmanul tîu. 5. Cine își spune, că ori care altă limbă e mai frumoasă și mai necesară ca limba ta slovacă, acela e trădătorul tîu. 6. Cine își spune, că tu trăind în Ungaria trebuie să fii un Maghiar, acela e un agitator și un revoluționar; tu scii ce trebuie să ții despre el. 7. Cine își dă la vre-o alegere bani, sau își promite altceva, ca să votezi în contra Slovacilor, înaintea aceluia fă-ți cruce ca înaintea diavolului și te întoarce dela el. 8. Cine insultă pe panslavisti și-i poartă în

FOIȚA „TRIBUNEI“

Correspondență din Bucuresci.

XXII.

Spicuire din

Ioan Ghica, amintiri din pribegia după 1849, nouă scrisori către V. Alexandri. (Librăria Sococ.) (Urmare.)

VIII.

Nicu Bălcescu.

Bălcescu este o figură atît de cunoscută, încât nu cred să fie vre-un Român cu carte, care să nu fi fost simpatic impresionat de scrierile lui. Totuși voiu coordona aici câteva sciri scoase din scrisorile lui.

Bălcescu ne „iubia“ și inima dureros i-se strîngea la gîndul, că soartea noastră ar pute fi tragică. „Am auzit“ scria el din Pesta, „astăzi, că Bem, care s'a dus la Transilvania în contra Românilor, că au de gînd a-i împresura munții și a le da foc și prin gloate de Săcu a stirpi pe Români, după-cum au făcut fără ispravă Muscalii în contra Cerchezilor. Dacă răboiul va lua un asemenea caracter de exterminăție, apoi anevoie se va împăca. Aceasta m'a măchinit și m'a desperat. Sînt într'o poziție echivocă. Iubesc pe Români și mi-ar părè rău să se stingă“ (p. 288).

În același chip el se gîndia și la Bucovina, unde găsia cu cale, că trebuia trimis

un agent să-și rîscoale pe Români (p. 369); și tot astfel se gîndia și la Cuțo-Vlachi, ori Macedoneni, pentru care el făcea la 22 Oct. 1849 planurile ce ault le execută alții, precum se țice cu mult mai puțină omenie decît „tinerii“ lui Bălcescu. Acesta scrie adevărat din Paris: „Eu aveam hotărîrea, viind la Constantinopol, de a mă așeza între Cuțo-Vlachi, căci socot de neapărat a developea naționalitatea într'acest avantpost al românismului. De a-i pute trimite un om sdravîn acolo, ca să ne facă un raport asupra stării morale și politice a lor, apoi am căuta o școală, și să dăm de lucru la atîția tineri ce mor de foame. Ar trebui ca trimisul tîu să se iee acolo bine cu popii și episcopii și să-și facă a căpăta fonduri pentru deschiderea unei școale“ (p. 417).

Bălcescu era o inscamație splendidă a românismului, pe care voia să-l înalțe în slavă. Vrășmașii românismului însă erau mari; din Ungaria el plecă fugind și fără nici un rezultat; emigrația diplomatică, care lucra pentru țeară, era desbinată și în țeară lipsiau instituțiile mîntuitoare. Astfel Bălcescu ajunge la gîndul, că românismul trebuie spriginat de oștiri, dacă vrea să triumfeze. El țice: „Românismul nu se va pute desvolta și scăpa de atîți vrășmași ce-l apasă, până cînd ambele principate nu vor fi libere și nu vor organiza puterea lor armată, astfel

cum o visam acum vre-o 5 ani, și cu care să-și tragă cu sabia hotarele sale naționale. Puterea publică a unui stat organizat este singura garanție a sa. Dumnețel meu politic de mai multă vreme este puterea, este Iehova, Dumnețel armatelor. Este de trebuință a populariza între Români aceste idei și a întoarce toată ținta lor națională către armă numai, căci numai cu dînsa se vor mîntui și vor fi mari și puternici. Eu simt cu atît mai mult această trebuință, căci se află între noi o școală romantică, care desprețuesce puterea materială a unui stat și ne vorbește numai de puterea morală, puterea dreptului. Școala romantică, în care iau parte atît Russet, cât și Eliad și alții, a perdut revoluția noastră. Sciu, că și tu ai ideile mele și nesciind ce se va întîmpla cu mine aci, aș dorî să nu le păstrezi pentru tine, și să cauți a le populariza (p. 357—358)“.

Trecînd pe la Semlin în Ungaria, acest Bălcescu, iubitor de neam și plin de dorul luptei rîboinice, venia să ne împace cu Ungurii. „Eu sciu“, scria el din Belgrad, „că dela Semlin, după-ce am scăpat din mîncile Turcilor, m'am întors în Transilvania, ca să studiez mișcarea Românilor de acolo și din Bănat. Nu vream să merg înainte, până cînd n'oiu vedè cu ochii ce avem să așteptăm dela Ro-

mâni de acolo. Scii, că atît în Bănat, cât și în Transilvania Romării în gloată s'au sculat asupra Ungurilor și i-au stîns cu totul și pentru totdeauna din acele țeri. Din nenorocire mișcarea Românilor, care e dreaptă într'aceea, că Ungurii erau ciocoi lor și le refușau naționalitatea, a profitat reacției împărătesci“ (p. 238—239).

Primul general maghiar, cu care s'a întîlnit Bălcescu, a fost Pertz, care l'a primit foarte bine. — Bălcescu nu era singur, — și cu care s'a și dat în vorbă despre concesiile ce guvernul lui ar fi dispus să facă Românilor. După Pertz: „Ungurii acordă naționalităților nu mai cam ceea-ce le acordă și Austria, adevărat administrație municipală cu exercițiul limbii lor; nu sînt încă sigur de li-se acordă și administrație, cum și dietă provincială. Dar' încolo limba ungurească, ca limbă a guvernului regatului și a dietei obștesce. Ei reclamă integritatea Ungariei; altfel țicînd, nu confederație de deosebite naționalități egale în toate, ci o Ungarie unită, tot cu predominanța limbii, sau a elementului maghiar“ (p. 263). Bălcescu începe a cunoașce pe oamenii, cu care avea să tracteze.

Eată cum i-a vîdît el pe Unguri. Nu-i exact, că „Ungaria e și material și moral mai înaintată decît România și Slavii. De aici o preponderanță națională, ce nu poate și nu trebuie să dureze“ (p. 286). Îi vedea și slabi:

„Într'adevăr Ungurii, viță concherantă, este foarte mică la număr ca și Turcii și din ții în ții pere. Este observat, că această viță nu se îmulțesc ca Români și celelalte nații; *elle est frappée de stérilité et destinée à s'éteindre peu à peu* ca și Turcii. Crede, că am alergat mai prin toată Ungaria și n'am vîdît Unguri compacți, afară de vre-o câteva sate împregiurul Debreșinului și prelîngă Tisa; în toate celelalte locuri sînt înecați în noianul altor neamuri. Asemnarea lor cu Turcii este foarte mare, atît în caracter, în vitejia individuală, cât și în trufia națională“ (p. 355). Un singur merit aveau Ungurii, că erau în contra Rușilor. „Crede, că sînt proști și ciocoi toți, și că de n'ar fi contra Muscalilor n'ar merita să-și privească cineva“ (p. 330).

Erau și neîncredători și timiți. „Un Român trebuie a avè multă circumspecție aci, căci Ungurii au defiență de noi, mai cu seamă că și au în cap, că lucrăm pentru împărăția noastră“ (p. 283). Și de aceea își permiteau a deschide și scrisorile emigranților, precum se plînge A. Gulescu, că s'a întîmplat cu scrisorile lui către Laurian (p. 103). Bălcescu i'a găsit exasperați, „Ungurii în genere și Kossuth“, că Români purtau bine răboiul lor (p. 270), dar' lui Bălcescu îi venia la socoteală, ca ei să fie bătuți. El țicea: „Îmi pare bine, că Români țin bine, căci vor dobîndi bune condiții, căci Ungurii sînt foarte îngrijați“ (p. 273). Și

tr'una în gură, acela voese să se seducă și orbească. 9. Cine începe a-ți povesti ceva despre împărțirea țerii și te sparie cu Muscalii, acela e un diavol, care-și ascunde piciorul de cal sub manta. 10. Cine-ți documentează, că în această țeară cineva respectă mai mult ca Slovacia legile și ordinațiunile, că el e un patriot mai bun și are aici mai multe drepturi, acela e un șiret; pe acela întreabă-l iute și degrabă, cum se poate face din plumb aur și unde a descoperit peatra înțelepciunii, cu un cuvânt: ride-ți în față. — Conferențiarul regretă, că „Kultur-egyetlet”-ul în Ungaria-de-sus n'a lăsat în acest comitat urme ale societății sale. El crede, că această asociație ar avea mai mult succes, dacă în loc de cultura națională, ar lua de deversă cultura proprie individuală, pentru care poporul ar fi mai accesibil.

Aceasta e știința, care se cultivă în Academia maghiară.

Hitrovo și Fonton.

Diarele din Viena și Buda-pesta publică următoarele informațiuni despre acești doi reprezentanți ai politicii rusești:

După-cum ni-se scrie din București cu data de 16 l. c., prin cercurile diplomatice de acolo trece de neîndoios, că strămutarea lui Hitrovo, trimisul rusesc de până acum prelungă curtea din București, la Lisabona este a se privi ca o degradare în cel mai strict înțeles al cuvântului. Ca fel de împregiurări au contribuit, ca favorizantului lui Ignatioff și al unor cercuri influente dela curtea rusească să i-se prepare o atât de puțin onorifică eșire de pe scena de până acum a activității sale de diplomat și de persoană grată a propagandei panslaviste, încă nu e pe deplin clar. Se știe, ce e drept, că dl de Giers n'a fost prea încântat de activitatea agitatorică a lui Hitrovo, și că fiascurile sale, care fără nici o trebuință și fără folos au compromis politica Rusiei, încă n'au fost de natură a-i întări poziția sa dela București. Dar se pare, că înainte de toate o intrigă, plesită de faimosul Jakobsohn în contra vechiului său patron Hitrovo, a contribuit mai imediat la căderea numelui diplomat. După-cum se știe, se tractează în această privință mai ales de o denunțare asupra folosirii necorecte a fondurilor secrete de agitațiune, care, stând mai înainte sub administrațiunea discreționară a trimisului din București, au fost luate din mâna lui de mai multă vreme și date în îngrijirea inspectorului suprem din Galați al societății de navigațiune pe Dunăre a lui Gagarin (unui oficer de rang înalt de odinioară din gendarmeria rusească). Adevărat, că prin această denunțare Jakobsohn și-a atras ura implacabilă a lui Hitrovo, vechiul său protector, și prin urmare el nu și-a pierdut numai poziția sa bineremunerată, ce a ocupat-o, ci s'a făcut și în România cu totul imposibil. Dar și Hitrovo, cu tot favorul, de care se bucura din partea marelui duce Vladimir, nu se mai putea menține și fu silit să facă loc altei persoane, care după întreaga sa ființă se consideră ca diametral opusă trimisului rusesc de până acum din București. Dl de Fonton, care înainte de a fi numit trimis la curtea din Lisabona a fost ocupat la ambasadele rusești din Viena și Paris, trece de om liniștit, nepretențios, căruia deloc nu i-se atribuie aptitudinea pentru continuarea politice agitatorice și provo-

cătoare, preconisată de antecesorul său în oficiu.

Descendent al unei familii de emigranți francezi și bun catolic, el nu are nici o legătură cu propaganda panslavistă-ortodoxă și astfel pe viitor va fi Rusia oficială scutită de imputarea, că toate intrigile și conjurațiunile în contra instituțiilor de stat dela Dunărea-de-jos se pot urmări până în birourile reprezentanței diplomatice din România a imperiului Țarilor. Cu aceste însă încă nu se poate ține, că Rusia va renunța cu desăvârșire la folosirea agitațiunii pentru scopuri politice. Încât această agitațiune stătea în serviciul propagandei panslaviste, ea a fost numai scoasă de sub subordonarea ambasadei buciureșene și organizată mai independent prin legătura cu aparatul administrativ al societății de navigațiune Gagarin, astfel, că ea acum se poate privi dispensată și de acele considerațiuni, pe care până acum mai trebuie totuși să le observe tocmai cu privire la poziția oficială a lui Hitrovo.

Douăzeci și cinci de ani ai activității Academiei Române.

(Urmare)

IV.

Studii și publicațiuni istorice.

Societății academice i-s-au deșit la începutul ei scopuri exclusiv filologice și literare: ortografia, gramatica, dicționarul limbii și traduceri din autorii clasici. Îndată însă ce organizarea societății a luat un corp prin statutele din 24 August 1867, cercul activității ei s'a întins și s'a lărgit.

După lucrările asupra limbii studiul istoriei naționale a fost cel dintâiu, care a fost îmbrățișat cu căldură de Academia noastră. Începând dela frumosul discurs de recepțiune, ținut la 1869 de Papiu Ilarian asupra părintelui istoriografiei române, George Șincai, Analele noastre au publicat un lung și bogat șir de memorii istorice, arheologice, numismatice, care au aruncat lumii nouă asupra multor puncte sau epoce obscure din istoria românească.

Prima publicațiune istorică însemnată a Academiei sînt „Operele principelui Dimitrie Cantemir”, din care s'au tipărit până acum 7 volume, formând unul din cele mai minunate monumente ale vechii noastre literaturi.

În această publicațiune am fost ajutați cu multă liberalitate de bibliotecile cele mari ale Rusiei, care au pus la dispozițiunea Academiei manuscrisele originale ale scrierilor lui Cantemir. Astfel s'au publicat:

- a) „Descriptio Moldaviae”, tipărită în textul original latin după manuscrisul autograf al autorului. — Aceeași scriere s'a publicat și în traducere română.
- b) „Istoria imperiului otoman”, tradusă românește după traducerile engleză, franceză și germană. Textul original latin al acestei scrieri este încă nepublicat. Academia și-a procurat copie de pe manuscrisul dela Petersburg.
- c) „Evenimentele Cantacuzinilor și Brancovenilor din Țeara-Muntească”, scriere compusă românește, dar care s'a păstrat numai în traducere grecească, de pe care s'a retradus românește.
- d) „Divanul sau gâlceava înțeleptului cu lumea”, singura operă, pe care marele scriitor a publicat-o în Moldova, la Iași, la 1698.
- e) „Istoria ieroglică”, publicată după manuscrisul autograf.
- f) „Compendium universae logicae institutionis”.

g) „Ioanis Baptistae Van Helmont Physices universalis doctrinae — Encomium in aethorem et virtutem doctrinae eius”. — Operă scrisă în limbile latină și română.

h) „Vita Constantini Cantemirii cognomento senis Moldaviae Principis”.

i) „Collectanea orientalia”

Operele lui Cantemir au urmat operele complete ale marelui cronicar moldovean din secolul XVII, Miron Costin. Edițiunea e făcută de colegul nostru dl V. A. Urechie sub auspiciile Academiei și tipărită cu ajutorul ministerului instrucțiunii publice. Această publicațiune importantă a adunat în două volume toate scrierile cunoscute ale ilustrului cronicar, precum și o serie însemnată de documente din timpul lui.

Academia a mai publicat scrierea lui Nicolae Bălcescu: istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul, admirabil monument al literaturii noastre istorice, atât pentru limba și stilul ei, cât și mai ales pentru spiritul de adânc iubire și admirațiune pentru faptele mari ale trecutului națiunii.

Monumentul însă neperitor ce Academia a ridicat istoriei naționale, sieși și unuia din istoricii cei mai de căpetenie ai națiunii, este publicațiunea de „Documente privitoare la istoria Românilor”. Ea a început cu documentele adunate de nemuritorul Eudoxiu Hurmuzaki și s'a urmărit și îmbogățit de Academia cu documente culese prin stăruința ei proprie.

După încetarea din viață a neobositului Eudoxiu Hurmuzaki, patrioția sa familie a dăruit guvernului român toate manuscrisele rămase dela el, roadele unor cercetări și studii de preste 30 de ani. Aceste manuscrise cuprindeau două feluri de lucrări: a) o colecțiune de vreo 3000 documente pentru istoria Românilor din secolul XIV. — XIX., mai toate nepublicate; b) o bogată serie de studii istorice originale asupra aproape întregii istorii a Românilor.

Guvernul a început, la 1876, publicarea amânduror acestor serii de manuscrise, una sub titlul de „Documente privitoare la istoria Românilor”, cealaltă sub titlul de „Fragmente din istoria Românilor”. Ministerul cultelor și al instrucțiunii publice, întâmpinând dificultăți în regulata publicațiune a acestui mare și însemnat material istoric, a trecut în anul 1880 întreaga lucrare Academiei.

Academia a pus silințe stăruitoare pe de o parte a grăbi publicarea prețiosului tesaur istoric pus la sa dispozițiune, ear' pe de alta pentru a îmbogăți colecțiunea de documente cât mai mult ar fi cu putință spre a face dintr'nsa un izvor bogat de informațiuni pentru luminarea trecutului neamului românesc.

Academia a publicat deci toate studiile istorice originale ale lui Eud. Hurmuzaki, care formează 5 volume în 8°; apoi a publicat trei volume în 4° de documente, care împreună cu alte trei publicate de minister cuprind întreaga colecțiune de documente Hurmuzaki. La aceasta Academia a adaus 11 volume suplimentare, care cuprind preste 6800 documente dintre anii 1199—1249 adunate din diferite archive publice și private mai ales din Italia, Franța și Polonia. Această colecțiune de documente planuită, la început pentru 7 volume, formează astăzi 17 volume, și mai sînt încă materiale adunate pentru cel puțin alte 6 volume.

În acest mod, pe temelile așezate de Eud. Hurmuzaki, Academia a ridicat un monument grandios al istoriografiei române, monument, la a cărui înălțare a contribuit

titluri, el se apucă chiar și întitulează pe Ghica „prince”, principe. „Să nu te superi”, ține el, „căci i-ți-am scris Princee, căci am făcut-o pentru-că aci sînt Ungurii și mai cu seamă Bathányi aristo-democrați. Dar se știe, că altădată n'oiu face-o. Vezi însă să nu mă dai de rușine, căci o împregiurare lungă de spus m'a îndemnat la aceasta” (p. 279). Și tot atât de priceput știe și ce oblige pe Unguri: „Szemere m'a rugat ieri, ca să scriu la agenții nostri la Londra și la Paris, „unde”, ține, „sciu, că sînteți mult iubiți”, ca să apere și să ajute și pe Unguri. Cum vezi tu eu joc aci rolul de protector. Agisseez en consequence” (p. 279).

Bălcescu studia bine persoanele, cu care avea de a face, și le caracteriza pe scurt. „Bem are ochi mici și suride într'una. El repetă mereu, că nu se ocupă de politică. Eu sînt sigur, că el ascunde proiecte mari. El este de o politeță rece” (p. 270). Bem era Polon. Și Polonii i-au făcut lui Bălcescu bune impresii. Așa că el ar fi dorit să-i câștige pentru cauza română. „Bem aperă mult pe Românii din Transilvania”, scrie el (p. 300). Și Leșii, gloatele, ne era prețioși: „Trebuie să știi, că toți Leșii din legiunea lor ce se află în Transilvania sînt cu totul în favorul Românilor de acolo, și o mărturisesc de față chiar și pe aci prin capitală” (p. 303). Și într'alt loc: „A venit un ofțer din Transilvania. Românii au mai făcut o isbire și au

fi trebuit să deo de alte pedeci pentru a nu se pute bate, precum doria. Căci el voia să se bată; el grăia durios cătră Ghica „și eu să-ți spu drept și din fundul inimii, ține Ghico, ca un bun prieten al meu, doresc să mor și de aceea să merg să mă bat. Nu mă întreba pricina acestei hotăriri, căci n'oi știu nici eu. Voiu aștepta însă aci și hotărîrea ta, căci mai înainte de toate voiu să fiu credincios îndatoririi ce am luat cu tine” (pag. 289).

A-ți face datoria în viață, era un sfânt principiu al lui; și un sfânt dor al lui era să moară cu cinste. „Să n'ai norocirea nici să mori cu cinste! Nu cnoase nimic mai crud. Je suis né sous une mauvaie étoile!” (pag. 348). Dorul nu i-s'a împlinit, el n'a putut muri ca Petofi, despre care de altfel el scrie nimic, ci a murit pe perini și în clima caldă a cereului italic cu: „M'am născut sub o stea rea „je suis né sous une mauvaie étoile”, își sfîrși el pasagiu despre moarte. Astrologia populară răbia poetică printre reflexiile ce făcea, vedînd, că opera ce începuse și sevrîșise a fost zadarnică. Îl gonias iasma nordică, rece și crudă, Muscalul, care nu se înecase în vinul dela Tokaj.

munca neobositului cercetător, sentimentele de iubire de neam ale familiei sale, stăruințele neobosite ale Academiei și dărnicia statului român, care dă de patruspredece ani fondurile necesare acestei publicațiuni.

(Va urma.)

CRONICĂ

Maiestatea Sa Monarchul în Galizia. Din Lemberg se telegrafează cu data de 20 l. c.: După „Kuryer Lwowski” vor avè loc în anul acesta la Tarnow manevre de cavalerie în prezența Maiestății Sale. Monarchul va lua cvarțier în castelul din Gumniska a marelui țerii, a principelui Sanguszko.

Dar Preainalt. Maiestatea Sa Monarchul a dăruit pentru locuitorii păgubiti în anul acesta prin inundațiuni, și anume pentru locuitorii din comitatul Pesta 3000 fl., ear' pentru cei din comitatul Tolna 2000 fl.

Nou advocat român. Ni-se scrie din Abrud: Domnul Dr. Laurențiu Pop, candidat de advocat aici, a depus în 6 l. c. censura de advocat la tabla reg. din Mureș-Șorheiu.

Un toast „patriotic”. Cetim în „P. Lloyd”: Intenția din Jászberény a arangiat nu demult un banchet în onoarea vicecomitetului Hajdu, prezent din incidentul asentării, și a comisiunei de asentare. Răspunzînd la un toast locotenent-colonelul Hainzl din reg. 63 de inf. a țis între altele: „Golesu păharul meu în onoarea poporului maghiar, al cărui caracter e deschis și oblu”. — Are multă dreptate dl loc-colonel: Adevărat deschis și oblu e caracterul poporului maghiar!

Episcop gr-cat. în Muncaciul va fi numit, după-cum află „Egyetértés”, deputatul dietal prepositul Iuliu Ficzák.

Inbilen de 25 ani de domnie a Maiestății Sale regelui României. Cetim în „P. Lloyd” (20 l. c.): La sêrbarea de 25 ani a suirii pe tron a Maiestății Sale regelui României astăzi după ameași s'a adunat în sala hotelului „Europa”, frumos decorată și împodobită cu portretele Monarchului nostru și al regelui Carol, corpul oficerilor din reg. ces. și regesc de infanterie nr. 6, care poartă numele Maiestății Sale regelui României, la un dineu festiv, la care a participat consulul general al României, prințul Ghica, ca reprezentant al proprietarului regimentului ces. și r g. Colonelul Ulmansky, comandantul regimentului, a sêrbătorit într'un toast avîntat pe înaltul proprietar, care tocmai înainte cu un pătrar de secol a primit domnia învecinatului regat, și care dela numirea Sa ca proprietar al regimentului a dat numeroase dovezi despre bunăvoința Sa. La sunetul imnului român, cei adunați au erupt în entusiastice urări de „Să trăiască!” ca expresiune a sentimentelor leale. Prințul Ghica luînd cuvîntul, a mulțumit în numele Maiestății Sale comandantului regimentului pentru cuvintele sale și a ridicat un toast în sănătatea Maiestății Sale a Împăratului Francisc Iosif. După aceea consulul general a predat comandantului reg. o scrisoare a adjunctantului general al regelui României, prin care comandantul reg. se încunoscîtează, că înaltul proprietar al regim. a conferit colonelului Ulmansky, colonelului Winkeke, maiorului Himmel, maiorului Kotsch crucea de comandor, ear' căpitănelui Schmidt și locotenentului Pusa k crucea de cavalier a ordinului român. Programul muzicei regim., care concerta, cuprindea multe piese române și ca novitate un marș compus și dedicat de conducătorul muzicei Philip Maiestății Sale regelui Carol, proprietarul reg. 6. de inf.

Sinuciderea judelei de tribunal Tribus, a judelei de instrucție în afacerea criminală dela banca populară din Bichiș-Ciaba, acum începe a fi înțeleasă. S'a con-

stat anume, că judele Gustav Tribus n'a comis incorectități și înșelăciuni numai la procuratura reg. din Aiba-Lulia, ci și în timpul cel mai nou. Președintele tribunalului Camil Novák, care era foarte strict cu inferiorii săi, a fost totdeauna mulțumit cu activitatea lui Tribus, deoarece-acesta era primul în oficiu și îl părăsia totdeauna mai tîrziu decît ceilalți. S'a dovedit, că într'o afacere criminală, ale cărei acte au fost găsite în locuina privată a judelei sinucigaș, Tribus a defraudat 125 fl. depuși la mîna sa. Mai departe *corpus delicti* într'o afacere pentru falsificare de documente, în care earăși Tribus făcuse investigația, a dispărut. În afacerile criminale manipulate de Tribus s'a aflat o colosală disordine. De 2 ani și 2 luni, decînd Tribus a funcționat ca jude instructor în B-Giula, n'a fost rezolvată nici o singură afacere de concurs. El lăsa a i se pune la dispoziție de cătră curatorul masei cambii, pe care le escompta apoi la banca populară. Mai mulți juđi, colegi de ai săi, au rămas de pagubă cu sume mai mici sau mai mari. Chiar și revolverul, cu care s'a împușcat, a voit să-l cumpere pe credit, dar comercialul respectiv nu i-a creditat. După-cum află „Egyetértés” dia B-Giula, se sperază, că ministrul de justiție va introduce o strictă cercetare.

Stări sociale în capitala Ungariei. Sub titlul „O vizuină de viții” guvernamentalul „P. Lloyd” (21 l. c.) publică următoarele: În timpul mai nou s'a făcut la poliție repețite arătări asupra unei vizuine de viții din strada fabricii. Poliția a introdus cercetare, care a dovedit apoi purul adevăr al arătărilor. În urma acesteia astăzi d. a. a avut loc o revizuire polițiană în locuina privată a unei femei R. din amintita stradă și cu această ocaziune s'au aflat patru fete, dintre care trei au fost luate imediat în tratament medical. Femeia R. posedă un institut de cusut, care era cercetat pentru învețarea lucrurilor de mână femeiesci de fete din cele mai bune cercuri ale societății. Această împregiurare dă afacerii o deosebită însemnată. Ea are să fie pentru părinți o admonțiune spre a se informa mai deaproape asupra numeroaselor așa numite „institute de cusut” ascunse sub această mască a bunei cuviințe, în care își trimit fetele, care sînt expuse pericolului de a fi date pradă rușinei de nisece femei inconșiente.

Tot „P. Lloyd” în numărul său din 20 l. c. mai cuprinde încă următoarele: Astănoapte cărașul Stefan Soru n'a fost atacat în strada Szabolcs decătră doi bărbați, care l-au bătut și i-au furat 40 fl. Unul dintre făptuitorii s'a aflat în persoana șilerului Anton Piri. — Tot în strada Szabolcs a fost atacat tinichigiu Ioan Lászlórik de cătră un finanț până aci necunoscut, care prin o lovitură de sabie a rănit pe primul foarte greu în cap.

Foc într'o arhivă de tribunal. În 20 l. c. a isbucnit în arhiva civilă a tribunalului reg. din Timișoara un foc, care amenința cu nimicirea întreagii arhivă. Ușa de fer a localului era încuiată; în etagiul al doilea s'a putut întra numai pe din afară cu ajutorul scării. După 2 oare focul, care amenința și oficiul principal de telegraf, a fost localizat.

Sinucidere în Cluj. O telegramă din Cluj cu data de 21 l. c. anunță: Înainte de ameași s'a împușcat în cimiterul de aici un bărbat inteligent, în buzunarul căruia s'a găsit petețue de hârtie cu inscripțiunea: „Stefan Katoa, Sibiu”. S'a constatat, că respectivul era mai nainte proprietarul unui salon de ras în Sibiu și că s'a sinucis în urma unei boale incurabile.

Patriarhul Brancoviei a împărțăit prin o pastorală episcopiei sêrbesci din Timișoara numirea episcopului Dimitrievic din Verșet ca vicar al sus numitei episcopii. Episcopul Dimitrievic a sosit în 20 l. c. în Timișoara și tot în acea zi a plecat la Carloveț, spre a participa la ședințele comitetului congresual.

Regele Milan, după-cum împărțășese „N. W. T.”, a declarat unchiului său, că el voese, dacă-i vor permite mijloacele, a se așeza stabil în Ungaria.

Unde s'a născut Eminescu? Cetim în „Timpu”: Studenții universitari, cu ocaziunea congresului ce au ținut în toamna trecută la Botoșani, au hotărît înființarea, din inițiativa congresului, a unei școale primare în locul născerii lui Eminescu. O delegațiune a studenților a fost deunță la Botoșani, pentru-ca cu ajutorul autorităților locale și al altor cetățeni botoșeneni să adane informațiuni privitoare la data și locul născerii poetului. Delegațiunea transportându-se la Ipătești, a vizitat casele părintești și grădina cu legendarii tei ai familiei Eminescu. Acolo s'a planuit și construirea localului de școală în cazul când s'ar decide înființarea ei la Ipătești. După culegerea informațiilor, delegațiunea studenților, prefectul județului și alți cetățeni botoșeneni au redactat și iscalit următorul proces-verbal: Subsemnații, în urma cercetărilor făcute spre a se afla cu siguranță localitatea, în care s'a născut poetul Mihail Eminescu, — localitate, în care urmează a se construi de cătră asociațiunea generală a studenților universitari din România un local de școală, în conformitate cu rezoluția luată la congresul universitar din Botoșani, — am constatat cele ce urmează: a) După mărturisirile mai multor persoane din Botoșani, între care dl Scipione Bădescu, diarist și fost revisor școlar al județelor Botoșani și Dorohoi, vechiu amic al poetului, dl Grigore Chiriță, posesorul moșiei Ipătești, precum și după spusele unui mare număr de locuitori din satul Ipătești, care între altele au afirmat, că știu aceasta și dela fosta moșeș a cătunei, o

intr'alt loc: „Iancu poartă numele poetic de criul muncilor. Fanatismul și înverșunarea e mare. Ei dau groază mare în Unguri; au tactică și comandă deosebită. Spun, că îi aud strigînd din munți: „Împingeți pe Unguri la vale, mei”. Nu știu dacă s'au deosebit de Austria. Aș dori-o mult, după-cum aș dori să mă bată o dată pe Unguri, căci eu aceasta s'ar înlesni tractatul ce lucră acum” (p. 277).

Bălcescu era om, ca să se poată tracta și cu astfel de oameni și în astfel de împregiurări. Să tragi folos din toate era maxima lui și scriind lui Ghica de un compatriot bun de ceva, ținea: „Știu, că nu-l faci haz, și ai cuvînt. Asemenea sînt și eu, dar' cred, că oamenii politici nu trebuie să aibă patimi și trebuie a se povățui numai de calculul rației și a trage folos din ori-cine” (p. 284). Și de aceea se vede, că el scrie despre Alexandri gluma cu fond serios diplomatic: „Vasile ar fi bun, că l-aș pune să facă curte la una-două din damele ce au influență, și așa am merge bine, căci din nenorocire eu sînt tare *gauche* în această materie” (p. 303). Dealtfel el se ținea țanțoș de tot, deși în câte o țis spune, că nu mai avea ce să mănânce (p. 344), sêrmanul expatriat. El știe ce înseamnă arta, de a lăsa pe adversar în nesciință despre ce ar pute să-ți scadă în ochii lui valoarea ce i-ți o dă, și vedînd, că Ungurii dau multe parale pe

fi trebuit să deo de alte pedeci pentru a nu se pute bate, precum doria. Căci el voia să se bată; el grăia durios cătră Ghica „și eu să-ți spu drept și din fundul inimii, ține Ghico, ca un bun prieten al meu, doresc să mor și de aceea să merg să mă bat. Nu mă întreba pricina acestei hotăriri, căci n'oi știu nici eu. Voiu aștepta însă aci și hotărîrea ta, căci mai înainte de toate voiu să fiu credincios îndatoririi ce am luat cu tine” (pag. 289).

A-ți face datoria în viață, era un sfânt principiu al lui; și un sfânt dor al lui era să moară cu cinste. „Să n'ai norocirea nici să mori cu cinste! Nu cnoase nimic mai crud. Je suis né sous une mauvaie étoile!” (pag. 348). Dorul nu i-s'a împlinit, el n'a putut muri ca Petofi, despre care de altfel el scrie nimic, ci a murit pe perini și în clima caldă a cereului italic cu: „M'am născut sub o stea rea „je suis né sous une mauvaie étoile”, își sfîrși el pasagiu despre moarte. Astrologia populară răbia poetică printre reflexiile ce făcea, vedînd, că opera ce începuse și sevrîșise a fost zadarnică. Îl gonias iasma nordică, rece și crudă, Muscalul, care nu se înecase în vinul dela Tokaj.

G. B. Duică.

(Va urma.)

femeie de preste o sută de ani, — Mihail Eminescu s'ar fi născut în Ipătești, în casele cu legendarii tei, ocupate actualmente de dl Grigore Chiriță și lângă care case, în cimitirul satului, se află mormintele părinților și a mai multor frați și rude ale poetului.

b) După mărturisirile însă ale altor persoane din Botoșani și județ, între care dl George Cerchez, prefectul județului, dl I. Franc, președintele comitetului permanent, maica Fevronia dela mânăstirea Agafon, rudă de aproape a poetului, preotul Dimitrie dela biserica catedrală „Uspenia”, din a căreia matriculă de naștere și botez, începând cu anul 1832, rezultă, că poetul s'a născut la 15 Ianuarie și s'a botezat la 21 Ianuarie 1850 în Țisa bisericii domnească; — după mărturisirile acestor persoane și aceste probe aduse reese, că Mihail Eminescu s'ar fi născut chiar în orașul Botoșani. Rămâne dar ca asociația generală a studenților universitari din România, pe temeiul acestor cercetări sau și al altora ulterioare, să decidă localitatea unde va fi a se construi edificiul de școală proiectat și menit a perpetua memoria marelui Eminescu. Pentru care am alcătuit acest de față proces-verbal, scris în două exemplare, dintre care unul se va înmâna dlui prefect al județului Botoșani, ear celalalt se va păstra în arhiva asociației generale a studenților universitari.

Din Montenegro. O depeșă din Cetinje cu data de 20 l. c. vestese, că principele Nicolau, principesa Milena și ducele de Leuchtenberg au plecat la Cattaro, de unde apoi preste Bari vor călători cu un vapor separat la Cannes și Paris, spre a se îngriji de principesa Milena.

Liga patriotică din Paris. În 19 l. c. dimineața liga patriotică din Paris a împărțit 5000 proclamațiuni anarhiste în casarmă. La finea proclamațiunii se Țice: „Uniți-vă Voi cu noi și luptați pe strade pentru libertatea noastră. Moarte autorităților! Trăească anarhia! Trăească revoluțiunea! Jos cu armata!”

Fundațiunea Antoniu Mocsonyi de Foen.

Pentru eternizarea memoriei lui Antoniu Mocsonyi de Foen în luna lui Decembrie 1890 s'a constituit în Timișoara un comitet executiv cu scopul, ca prin colecte să înființeze ofundațiune sub numele „Antoniu Mocsonyi de Foen”, — din ale cărei venit se se creeze stipendii pentru tinerimea română pe cariera de meserii și industrii.

La înființarea acestei fundațiuni au încurs până acum următoarele contribuiri:

Lista nr. 1: colectant Emanuil Ungurianu, advocat în Timișoara, au contribuit: „Timișana” institut de credit și economii în Timișoara 100 fl.; Emanuil Ungurianu, advocat în Timișoara 40 fl.; Teodor Petcu, paroch în Baoloc 2 fl.; Dimitrie Gerda, econom în Chisetu 12 fl.; George Gerga, econom în Beliut 1 fl.; Traian Barzu, asesor referent consistorial în Caransebeș 5 fl.; C. Maniu, industriaș în Timișoara 5 fl. = 165 fl.

Lista nr. 11, colectant dl Dr. Sebastian Olariu, protopop în Făget, au contribuit: Dr. Sebastian Olariu, protopop în Făget, și George Popoviciu, paroch în Cliciova, câte 2 fl.; Ioan Sudrișan, paroch în Coșteiu, și Ioan Velovan, paroch în Brazova, câte 1 fl.; Vasile Mateiu, paroch în Sintese, Nicolae Barbon, paroch în Tomesti, Porfiriu Petroviciu, paroch în Furdea, Antoniu Angel, paroch în Cosova, Romulus Raduloviciu, paroch în Batescu, Filimon Titel, paroch în Curtea, Eftimie Lapadus, paroch în Fărăsești, Ioan Faras, paroch în Homosdia, Ioan Balint, paroch în Tovergina, și George Gărbacea, paroch în Brănești câte 50 cr. = 11 fl.

Lista nr. 14: colectant dl Dr. Meheș, medic în Oravița, au contribuit: Dr. Méheș și doamna Ana Manguica câte 2 fl. = 4 fl.

Lista nr. 17: colectant dl Dr. Aurel Novac, advocat în Biserica-Albă, au contribuit: Ioan Roșu, advocat, Andreiu Boboroni, comerciant, Dr. Aurel Novac, advocat, și Ignatie Popoviciu, meseriaș în Biserica-Albă, câte 2 fl.; Zamfir Rozescu, candidat de notar public, Demetriu Bălăeșcu, comerciant, Constantin Paleu, meseriaș, Ioan Ogrin, meseriaș, David Rugan, proprietar, Andreiu Patesan, meseriaș, Marcu Martinoviciu, oficiant, Vasa Lepeda, meseriaș, Vasile Bercian, meseriaș, Ștefan Miac, meseriaș, și Ioan Perian, meseriaș în Biserica-Albă, și George Ciuciu, comerciant în Marcoveț, câte 1 fl. = 20 fl.

Lista nr. 20: colectant dl Paul Miulescu, protopop în Comloșul-mare, au contribuit: Paul Miulescu, protopop, Nicolae Popoviciu, docente, George Bălan, paroch, Pavel Văcărescu, paroch, Ioan Suciu, notar, Ludovic Schlesinger, postar, și Mihail Păcășian, capelan în Comloșul-mare, câte 1 fl. = 7 fl.

Lista nr. 21, colectant dl Dr. Nestor Oprean, advocat în Sânmiclășul-mare, au contribuit: Emilia Oprean 3 fl., Dr. Nestor Oprean 2 fl., Ștefan Oprean, paroch în Nereu; Ștefan Oprean, capelan în Valcani, A. Oprean, notar comunal în Iosefova, Ioan Tripa, notar comunal în Igrăș, Ioan Cotosman, Vasilie Marian, Ioan Ioanoviciu și Todor Crăciun, meseriași în Sânmiclășul-mare, și Grigoriu Vințian, cassar comunal, câte 1 fl.; Ioan Popescu și Rista Funar, meseriași în Sânmiclășul-mare, câte 50 cr. = 15 fl.

Lista nr. 22, colectant dl Ioan Budințian, advocat în Bocșa-montană, au contribuit: Ioan Budințian 5 fl.; Dr. Aurel Oprean, advocat, și Ioan Marcu, docent în Bocșa-montană, câte 1 fl. = 8 fl.

Pe lista nr. 24 a contribuit dl Ilie Trăila, advocat în Oravița 10 fl.

Lista nr. 33, colectant dl Nicolau Zigrea: advocat în Oradea-mare, au contribuit: Iero-teiu Beleş, vicar arhiepiscop 5 fl.; Nicolau Zigrea și protopopul Toma Păcală câte 3 fl.; Ioan Papp 2 fl., Teodor Filip, Ioan Gențu, Ioan Groza, referent consistorial, și Ilie Maga câte 1 fl.; Eutimiu Blaga și Mihail Vaida câte 50 cr. = 18 fl.

Lista nr. 42, colectant dl Rubin Pațiuța, advocat, în Alba-Iulia, au contribuit: căpitanul Visoina 2 fl.; Rubin Pațiuța și Ioan Muntean, advocat, Alexandru Tordășian protopop, maiorul Lupu, căpitanul Onci, Jumanca și Bogdan, locotenentul Fleșeriu, sublocotenentii Ciugudeanu, Băiaș și Cosgaria, Petru Cirlea, comerciant, și George Lascu, econom, câte 1 fl. = 18 fl.

Lista nr. 46, colectant dl Ilie Curescu în Caransebeș, au contribuit: Ilie Curescu 3 fl. 50 cr., Ilie Brăila, Iosif Ionescu din Lapucicel, Ioan Ionaș și Ioan Lințu câte 2 fl., Otto Popovici, Alexandru Balaș-Lissa, Paul Ionescu, Aurel Mariu, Toma Martinov, Ioan Topal, Grigorie Vadrariu, Ioan Popovici, Patriciu Drăgălina, Iuliu Musta din Glinboca, Andreiu Ghidiu prot., Ilie Mada, Ioan Harambassa, Ioan Mihail, Aurel Nediciu, George Stan și Marcu Jivan câte 1 fl.; George Popoviciu și Vasilie Segercian câte 1 fl. 50 cr.; Paul Dimitrievici 50 cr. = 22 fl.

Lista nr. 47: colectant dl George Miculeu, preot în Secușiuș, au contribuit: George Miculeu, Constantin Ișfan, Damaschin Margineantiu și Alex. Weiss câte 1 fl.; Simon Weiss și Dămian Șebanșu câte 50 cr. = 5 fl.

Lista nr. 49, colectant dl Dimitrie Iovița, inginer în Buzău, au contribuit: Dimitrie Iovița 13 franci și N. Neamțu 10 franci = 25 franci, trimis 10 fl. v. a.

Lista nr. 51: colectant dl Toma Galețariu, proprietar în Cela, au contribuit: Toma Galețariu 20 fl.; Michael Scheibling, comerciant în Cela 10 fl.; Alexandru Ciugudeanu proprietar în Cela 5 fl.; Dimitrie Carabaș, notar în Batta, Ambrosiu Iurma, preot în Batta, și I. Milos proprietar în Batta, câte 2 fl.; Terențiu Petroviciu, preot în Cela, Dimitrie Muntean, meseriaș în Cela, și Virgil Tonicu, câte 1 fl.; Ștefan Carabaș, învățător în Cela, Ioanichie Nestor, învățător în Batta, Aurel Roxin, Laurentiu Barzu și Filip Dumitru câte 50 cr. = 46 fl. 50 cr.

Lista nr. 59: colectant dl Gavril Selegianu, paroch în Checia-română, au contribuit: Gavril Selegianu 2 fl.; Lucreția Selegianu, Iulia Prohab, Ladislau Szerelmi și Iohann Waurich câte 1 fl.; Dionisiu Barbulescu 50 cr.; Iancu Itineanuș, Avram Popi, Andreiu Aradean, Iancu Buni și George Aradean câte 20 cr.; Iova Aradean 10 cr. = 7 fl. 60 cr.

Totala sumă de bani cuprinsă în listele sus înșirate face 377 fl. 10 cr. și este depusă spre fructificare la institutul de credit și economii „Timișana” pe libelul nr. 596.

Pentru comitetul executiv: Emanuil Ungurianu.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI”.

Viena, 22 Aprilie n. Comisiunea de adresă a ales de referent pe dep. Javorski cu 19 contra 15 voturi, ce i-s'au dat lui Plener.

Clubul Cehilor tineri a discutat despre formularea definitivă a proiectului lor de adresă independent.

Linz, 22 Aprilie n. „Tagespost” raportează, că în Steyr a sosit un general rusesc, spre a încheia cu fabrica de arme un contract pentru furnisarea unui milion de țevi de pușcă.

Graz, 22 Aprilie n. Episcopul Strossmayer a adresat preoțimii slovene un apel pentru participare numeroasă a Slovenilor din Stiria, Carneolia și Dalmația la pelegriagiul la Tersato, care probabil se va presenta ca o demonstrație panslavistă (?)

Berlin, 22 Aprilie n. „Hamburger Nachrichten” expun motivele, ce-l îndeamnă pe principele Bismarck la acceptarea mandatului de deputat. N'ar fi lucru nici cuminte, nici firesc de a pretinde dela dînsul indiferență față cu primejdierea rezultatului lucrărilor sale.

Belgrad, 22 Aprilie n. Deputatul Stanoiević a fost condamnat la închisoare pe 3 luni pentru provocare la călcarea constituției.

Berlin, 22 Aprilie n. O corespondență de aici afirmă, că împărăteasa a Rusiei s'ar fi bolnăvît greu.

Bibliografie.

- În folosul fondului de fetețe din Bucovina se vînd următoarele publicațiuni:
1. *Herman și Dorotea*, traducțiune liberă. Prețul 50 cr. ori 1 franc.
 2. *Novela „O rugăciune”*, de Carmen Sylva, traducere autorisată. Prețul 45 cr. ori 1 franc.
 3. *Omiliile celui dintre sfinți părintelu nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sfîntului apostol Paul către Tit și Fileman*. Prețul 60 cr. ori 1 franc.
 4. *Istoricul școlii reale greco-orientale din Cernăuți*. Prețul 30 cr. ori 1 franc.
 5. *19 omilii ale celui dintre sfinți părintelu nostru Ioan Gură-de-aur la epistola sfîntului apostol Paul către Romani*. Prețul 1 fl. ori 2 franci.
 6. *Poesii germane*. Prețul 1 fl.

„Familia”. Apare în Oradea-mare în fiecare Duminecă. Anul XXVII. Nr. 14 dela 7/19 Aprilie are următorul cuprins: *Sola*. De Carmen Sylva. — Dedicăție. Poesie de Traian H. Pop. — Firișel Petru. Poveste de Aurel Iana. — Pianul Bertei. Comedie cu cântece într'un act de Barriere și Lorin. Traducere de N. A. Bogdan. (Fine.) — Bibliografie. De T. Roșu, em. profesor gimnasial. — Iubileul Academiei Române. — Nani, nani copilaș. (Cu ilustrațiune.) — Oglinda lumii. — Căldarul săptămîni?

„Românul Literar”. Apare în București în fiecare Duminecă. Nr. dela 8/20 Aprilie 1891 are următorul cuprins: A șesa aniversare a morții lui C. A. Rosetti. (Cu ilustrațiune.) — Literatura și C. A. Rosetti. De Rovin. — Care fu trailul dlui V. Alexandri și isvorul puterilor sale. — Întemeierea Academiei Române. De V. A. Urechie. — Fracul meu. Poesie de C. A. Rosetti. — O mare epocă. Starea socială din 1848 și C. A. Rosetti. De I. I. Nacian. Revista dramatică. Teatrul Național. De C. A. Rosetti. — O scrisoare a lui C. A. Rosetti din 1874. — Schimbarea mea. Poesie de C. A. Rosetti. — C. A. Rosetti și presa maghiară. De Ioan Russu. — Catechismul politic. Despre datură. Despre drept. — Un om. De Dela Schey.

Extrase din foi bisericesci și școlastice.

Posturi vacante:
— Un post de paroch la parohia de la III-a clasă din Șelimer, protopresbiteratul Sibiiu. Emolumentele împreunate cu acest post sînt: venitele din porțiunea canonică, din birul în naturalii și din stolă, care toate laolaltă computează dau suma de 340 fl. Cererile concursuale se se adreseze până în 4 Maiu st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or. în Sibiiu.

— Un post de capelan la parohia de clasa a III-a din Peșlișul-interior cu filia Bui-luri, protopresbiteratul Devei. Emolumentele împreunate cu acest post sînt jumătate din venitele parohiei de clasa III. Cererile concursuale se se adreseze până în 9 Maiu st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or. în Deva.

— Un post de paroch la parohia de clasa a III-a din Tămășasa, protopresbiteratul Orăștiei. Emolumentele dau un venit anual în suma de 393 fl. v. a. și cuartir liber. Cererile concursuale se se adreseze până în 4 Maiu st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or. în Orăștie.

LOTERIE.
Tragera din 22 Aprilie st. n.
Sibiiu: 25 16 23 89 73

Căldarul zilei
11/23 Aprilie 1891.

Italian: Antipa Gregorian: Albert.
Soarele: răsare 5,5, apune 6,52

Buletin meteorologic.
Sibiiu, 22 Aprilie n. 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediulunar 759.9)	Diferența din prețință	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
721.2	-4.1	+4.6	+14.2+3.2	V

Din țeară 20 Aprilie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiunea atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	tăria
Budapesta	764	+5.6	SV	1
Sătmar	764	+5.0	N	2
Cluj	764	+5.0	V	6
Orșova	765	+6.1	—	—
Arad	766	+5.7	SV	2
Panciova	765	+8.4	NO	3

Sosii în Sibiiu.
La 22 Aprilie n.

Hotel „New Yorker”. S. Hulles, Pappelbaum, Gerber, Franzke și Höfinger din Viena, A. Hecht, B. Fuhs și Schön din Budapesta, toți comercianți.
Hotel „Haberman”. Frideric Mayer din Făgăraș. Nicolae Gabor, econom din Voila.

Economic.

Banca austro-ungară. Expozeul băncii dela 15 Aprilie n. sună: Circulațiunea de bancnote 399,347.000 fl. (—1,579.000 fl.), tesaurul metalic 245,117.000 fl. (— 6000 fl.), portofoliul 138,026.000 fl. (— 2,927.000 fl.), lombardul 22,892.000 fl. (— 864.000 fl.), rezerva banconetelor scutită de dare 52,775.000 fl. (— 274.000 fl.).

Starea sîmînturilor în Ungaria. Raporturile despre starea sîmînturilor, ce au încurs dela 11—18 l. c. n. la ministerul de agricultură ungar, se pot reasuma în următoarele: Temperatura nefavorabilă, rece și ploioasă ce dănuiesce mai mult de trei săptămîni a împedecat sîmînturile în desvoltare. Grăul, care a pălit, pe alocurea a dat înapoi. Deoarece ce grăul prin unele locuri a fost slab, agrii au trebuit arași a doua-oară. Sîmînturile de sîcără, ce au mai rîmas, pe alocurea sînt mediocre, prin câte o parte satisfăcătoare, în general însă slabe și prin mai multe locuri agrii au trebuit să se are din nou. Orzul de toamnă e diferit, mai mult mediocru și slab. Rapița, cu excepțiunea țermurelui drept al Dunării, unde prin unele comitate e satisfăcătoare, ba chiar bună, e mai mult rea și partea cea mai mare a agrilor s'au arat din nou. Dintre cereale prospecte mai bunioare există singur numai pentru grîne, care în zilele din urmă (între 14 și 17 Aprilie) și-au recăpătat în partea cea mai mare colorea verde. Orzul de primăvară crește încet și înfrunzece. Ovăsul a rîsarit frumos și crește proporționat pe țermurile drept al Dunării, între Dunăre și Tisa, în unghiul dintre Tisa și Murăș și pe țermurile stîng al Dunării și Tisei. Lucrările agricole încă neisprăvite și sîmîntul cerealelor sînt acum în curgere, deasemenea pe ic-colea se sîmîntă și napi. Sîmîntul porumbului deasemenea s'a început. Între Dunăre și Tisa se aud plîngerii din cauza timpului preste măsură ploios și a umezelii pămîntului; pe alocurea lucrările agricole au trebuit să se pauzeze din cauza umezelii. Liveșile artificiale si naturale încep a se desvolta. Pe unele locuri mîzăricea și lucerna de nutreț. În general se plîng economii de lipsa de pînieț uscat. Tîiatul viilor prin mai multe locuri s'a terminat, dar se continuă încă în unele țari, deasemenea s'a început și retezatul butucilor. Pomii au dat bine, pe alocurea se vîd și muguri de flori, care însă au fost împedecați prin temperatura friguroasă. Persecii au degerat mare parte.

Mîșcarea în porturile României. În săptămîna trecută operațiunile în porturile României au fost, după Țiarele din România, foarte importante. Grăurile și porumburile continuă a fi căutate cu prețuri în urcare. Diminuarea stocurilor române pe de o parte, ear' pe de alta cererile din străinătate sînt factorii principali ai acestei urcări. Brăila-Galați cotează: Grău 56 1/2 lib. fr. 13.70 hectolitru; 52 lib. fr. 14.85, 59 lib. fr. 15.10. Față cu maritatea mărfii detentorii devin din Ți în Ți mai prețioși. Porumbul 59 lib. cotează fr. 10.20; 59 1/2 lib. 10.50. Cincantina 60 lib. predabil în Aprilie și Maiu fr. 10.30, 61 lib. fr. 10.67 1/2. Sîcără a fost mai calmă; 51 lib. fr. 9.40; 52 1/2 lib. fr. 10.30 St. Elena 54 lib. fr. 10.90 hectolitru. Orzul în fine s'a plătit cu fr. 7.30 hectolitru greutatea 43 libre.

Prețul mărfurilor.

Piața din Făgăraș, dela 17 Aprilie. Grău frumos hectolitru fl. 6.— până fl. 7.—, grău mesteacat fl. 4.50 până fl. 5.20, sîcără fl. 4.50, până fl. 4.80, cucuruzu fl. 4.50 până fl. 4.80, ovăsul fl. 3.— până fl. 3.20 orzul fl. 3.— până 3.25, sîmînta de cănepa fl. 5.50 până fl. 6.50, sîmînta de in fl. —, până fl. 10, fasolea fl. 5.— până fl. 5.50, mazărea fl. 6.— până fl. 6.50, linteaa fl. 5.— până fl. 9.—, cartofii fl. 1.40, până fl. 1.70 mîlaiul fl. 3.— până fl. 10.—, sîu brut 100 chilo fl. 22.— până fl. 23.—, lumini turnate de sîu — fl. —, până fl. 40; unsoarea de porc fl. 64 până 66, slînina fl. 56—60, cănepa fl. 30.— până 35.—, un chilo carne de vită 34 până 36 cr., carne de vițel 40 cr., carne de porc 40 cr., carne de berbec — cr., ouă 7 cu 10 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 20 Aprilie n. s'au notat: unguresci bătrîni grei 44 1/2 cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei tineri 46— cr. până 47 1/2 cr., de mijloc 46— cr. până 47— cr., ușori 47— cr. până 49— cr., marfă țerănească grea — cr. cr., până — cr., de mijloc 46— cr. până 47— cr. cr., până — cr. cr. până 47— cr., romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei, — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 46— cr. până 47— cr.; transito de mijloc 46 1/2 cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 46— cr. până 47— cr., îngrășați cu ucuz — cr. până — cr., îngrășați cu ghindă — cr., până — cr. per — campîniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Aprilie n. 1891.

Sîmînta	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 ohlogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo dela
Grău				
Bănkănesc vechiu	76	—	77	—
Grău dela Tisa	76	9.75	9.90	9.80
Grău „Posta”	76	9.70	9.85	9.75
Grău de Alba-Reg.	76	9.75	9.90	9.80
„Bacfa”	76	9.75	9.90	9.80
Grău ung. de Nord	76	9.60	9.75	9.65

Sîmînta, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 ohlogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo dela
Sîcără					
Orz	Nutreț de vinaru de bere	70—72	8.—	8.15	8.15
		60—62	7.05	7.80	7.80
		64—68	7.90	8.60	8.60
Ovăs		89—41	7.20	7.60	7.60
Cucuruz (porumb)	bănkănesc de alt soi	75	6.95	7.—	7.—
Meiu		78	6.90	6.95	6.95
Hrișcă		—	7.50	7.75	7.75

Produse diferite	Soiul	Oursul dela	până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	40—	46.—
„	roșie	42—	48.—
Oleu de rap.	rafinat	36.—	37.—
Uns. de porc	dela Posta dela țeară	53.—	53.50
Slînina	svîntăț	—	—
„	afumată	50.—	51.—
Sîu		35.—	35.50
Prune		24	25—
Lictar	slavon, nou	23	24—
„	bănkănesc	23	25.50
Miere	brută	—	—
„	galbînă străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spirit	brut	17.50	18.—
	Drojdiuțe de spirit	19.50	20.—

Cursul drojdiței din Sibiiu.

Din 22 Aprilie n. 1891.
Hârtie-monetă română Cump. 9.15 vînd. 9.22
Lire turcesci „ 10.30 „ 10.40
Imperiali „ 9.80 „ 9.90
Ruble rusești „ 1.35 — „ 1.37

Bursa de Budapesta.

Din 20 Aprilie n. 1891.
Renta de aur ung. 6% —
„ „ 4% 105.30
„ hârtie „ 5% 101.80
Imprumutul căilor ferate ung. 116.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 113.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 98.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) —
Bonuri rurale ung. 92.20
„ croato-slavone 104.50
Obligațiunile desp. regalilor 97.75
Imprumut cu premiu ung. 137.50
Renta de hârtie austriacă Tisei și Seghedin 129.75
„ aur austriacă 92.50
„ aur austriacă 92.50
Lourile austr. din 1860 110.75
Acțiunile băncii austro-ungare 987.—
„ de credit ung. 345.25
„ austr. 300.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina” 102.—
Argintul —
Galbeni împărătesci 5.47
Napoleon-d'ori 9.21
Mărci 100 imp. germane 57.05
Londra 10 Livres sterlingi 116.80

Bursa de Viena.

Din 20 Aprilie n. 1891.
Renta de aur ung. 6% —
„ „ 4% 105.30
„ hârtie „ 5% 101.80
Imprumutul căilor ferate ung. 116.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 113.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 98.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) —
Bonuri rurale ung. 92.—
„ croato-slavone 104.75
Imprumut cu premiu ung. 137.25
Renta de hârtie austriacă Tisei și Seghedin 129.75
„ aur austriacă 92.45
„ aur austriacă 92.45
Lourile austr. din 1860 148.50
Acțiunile băncii austro-ungare 390.—
„ de credit ung. 342.75
„ austr. 300.—
Argintul —
Galbeni împărătesci . .

Banca generală de asigurare mutuală „Transilvania“.

Comptul încheiat al secțiunii I-e pro 1890.

Venituri:	fl.	cr.	Eșiri:	fl.	cr.
Fondul de premii din anul 1889	20085	23	Premii pentru reasigurare	26312	77
Premii după detragerea stornilor	96234	53	Salare, spese, tipărituri, spese de călătorie, inserate, port postal etc.	20359	55
Taxe după detragerea stornilor	6832	94	Taxe de timbre și contribuție	3182	18
Reservă pentru daune ex 1889	1394	60	Amortisare de mobiii	135	88
Venituri diverse	572	04	Amortisare din spesele de întemeiere	822	83
			Amortisare din pretensiuni dubioase	2454	98
			Perderi de curs la efecte	5	50
			Interese după obligațiunile fondului de întemeiere	3848	—
			Reservă de premii	22507	28
			Daune plătite și spese de desdaunare după detragerea părților reasigurate	35153	62
			Reservă pentru daune pendente	3626	20
			Provisiuni	5303	12
			Subvențiuni la societăți de pompie	164	30
			Subvențiuni pentru fondul de pensiuine	560	86
			Excedent	1188	37
	125119	34		125119	34

Comptul încheiat al secțiunii II-a pro 1890.

Venituri:	fl.	cr.	Eșiri:	fl.	cr.
Fondul de premii din anul 1889	225067	11	Capitale asigurate plătite	43295	08
Transportul premiilor din anul 1889	6921	30	Reservă pentru casuri de moarte însinuate	2000	—
Premii după detragerea stornilor	94649	42	Plăți p. tontine contra-asigurate	96	—
Taxe după detragerea stornilor	3073	78	Sume plătite pentru asigurări de zestre	3700	—
Casuri de moarte însinuate ex 1889	1100	—	la ajungerea etății fixate	2100	—
Competențe de administrare pentru tontine, arvune decăzute etc.	338	90	Premii de reasigurare	950	97
Interese și venituri	10832	63	Provisiuni de achizițiune	872	30
			Amortisațiune din provis. capitalisată	3858	59
			Provisiuni de încasare	2706	70
			Salare, spese, tipărituri, spese de călătorie, inserțiuni, port postal etc.	16035	74
			Timbre și contribuție	1769	67
			Spese de reparaturi la casă	4424	63
			Polite de asigurare împărțite	620	49
			Premii rebonitate	135	87
			An. de asigurare din mobiii	822	83
			Amortisare din spesele de întemeiere	202	60
			Amortisare din pretensiuni dubioase	1161	30
			Perderi de curs la efecte	146	25
			Subvențiune la fondul de pensiuine	560	87
			Onorare medicale	1502	17
			Interese după oblig. fond. de întem.	3848	—
			Fondul de premii pro 1891	244388	41
			Transport de premii pro 1891	7045	42
			Excedent pro 1890	788	55
	341483	14		341483	14

Wilhelm Bruckner m. p.

Dr. A. Brote m. p.

Compturile de sus și bilanțul s'au aflat în consonanță cu registrele respective.

Sibiu, în 10 Aprilie 1891.

Consiliul de supraveghiere:

Dr. Ioan Nemes m. p.

George Mike m. p.

Arnold Friedsmann m. p.

[1052] 1—1

Fiii lui Francisc Jahn,
[1048] 2—3 **SIBIU**,
Piața-mică 31. Str. Urezeului 2.
Recomandă spre cumpărare
Foarte ieftine și frumoase
OUË ROȘII
din zahar, ciocoladă și săpun;
flacon de stropit
în multe forme și prețuri;
portocale frumoase
de căte
3, 4, 5, 6, 8 și 10 cr. bucata;
licoruri și prăjituri proaspete;
caviar proaspăt,
deca 3 1/2 cr.;
sardine în ulei,
pesce murat, heringi afumați,
heringi de delicatesă,
heringi de fript etc.,
mere ferte de patlagele
în sticlute à 16 cr.
crastaveți murați în oțet,
Znaim veritabil etc.

Toemai a apărut:

Clara Milică

Novelă

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

În editura „Institutului tipografic“
a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor

de

D. COMȘA,

membre în comitetul central al „Reu-

riunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroh gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depozit general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de

exemplar.

Arghir și Elena.

Istoria

preafamosului fclor de craiu și a preiafrumoase

fete măestrescu peryl de aur.

Adecă:

închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin

Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

EXPOZIȚIUNEA DIN PARIS 1889.

Medalia de aur.

Cel mai mare succes! Probați și judecați!

[1010] 10—12

Destructivul

TORD-TRIPE

nimicesce

cloțani, șoareci și soboli

fără cel mai mic pericol pentru animalele de casă.

Eu plătesc 1000 fl. aceluia, care-mi va pute dovedi, că există un mijloc superior destructivului Tord-Tripe, că în prima linie așa ca și acesta nu este stricacios pentru animalele de casă, precând obicinuita masă de fosfor omoară câni și mâte și lătesce un miros nesuferit.

Prețul unui pachet 50 cr.

INVENTATORUL

A. Cousseau, Traverse Gazzino 5. Marsilia, Francia.

Depozitul principal pentru Transilvania:

I. W. GROHMAN, băcănie, Sibiu.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.

Se află de vânzare:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătoria a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

község előjáróságától.

Sz.

A tekintetes
megyei árvaszéknek

Hivatalból.
Portomentes.

..... ügyben.

Formular

măritimea 14 X 21 1/2

100 bucăți 50 cr.